

Nr 97.

Godkänd av första kammaren den 11 april 1931.

Godkänd av andra kammaren den 15 april 1931.

Riksdagens skrivelse till Konungen, angående vissa förmåner för pensionerade banarbetare vid statens järnvägar.

(Första kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande nr 3.)

(Andra kammarens tredje tillfälliga utskotts utlåtande nr 2.)

Till Konungen.

Inom riksdagen har framställning gjorts i syfte att varje vid statens järnvägar anställd banarbetare vid tilldelande av pension även måtte garanteras rätt till två fribiljetter vid statens järnvägar för varje år, som vederbörande pensionstagare vore i livet.

Enligt olika Kungl. Maj:ts brev äga pensionerad ordinarie och icke-ordinarie personal vid statens järnvägar samt fast anställd personal vid statens järnvägsbyggnader rätt att årligen utfå två biljetter för fria resor fram och åter på statens järnvägars linjer. I skrivelse år 1929 hemställde Svenska järnvägsmannaförbundets styrelse hos Kungl. Maj:t, att jämväl arbetare vid statens järnvägsbyggnader eller statens järnvägar, då de blivit pensionerade, måtte erhålla liknande förmåner. Det påpekades, att ingen dylik arbetare pensionerades, om han icke varit i statens tjänst under minst 25 år. I sitt yttrande över denna skrivelse anförde järnvägsstyrelsen, att den principiellt sett icke hade något att erinra mot att denna pensionerade arbetargrupp tillerkändes fribiljettsförmån, men då dessa arbetare under sin anställning icke erhöles samma antal fribiljetter som övriga personalgrupper, ansåg styrelsen, att en viss åtskillnad även borde förekomma efter pensioneringen. Järnvägsstyrelsen tillstyrkte därför, att en biljett för resa fram och åter skulle beviljas. Kungl. Maj:t förordnade i enlighet med järnvägsstyrelsens förslag.

Enligt införskaffade upplysningar hava för närvarande 140 pensionerade ban- och byggnadsarbetare erhållit fribiljettsbrev. Då pensionering först inträder efter 25 tjänstår, torde någon nämnvärd ökning av detta antal knappast kunna ifrågakomma. Ur ekonomisk synpunkt torde det därför icke hava någon betydelse för statens järnvägar, om den förmån, som pensionerade ban- och byggnadsarbetare för närvarande hava, utsträckes till att gälla två

biljetter om året. Då enligt gällande bestämmelser en av de två biljetter, som medgivas övrig pensionerad personal, kan få användas av pensionärens hustru, synes det riksdagen, som om ban- och byggnadsarbetarna, för att möjliggöra för en gift pensionär att medföra sin hustru, utan några olägenheter borde kunna tilldelas samma förmån som övriga pensionärer. Att emellertid göra någon åtskillnad mellan gifta och ogifta torde vara en onödig tillkrångling av bestämmelserna, då det gäller ett så ringa antal personer. Enligt riksdagens mening böra därför inga betänkligheter förefinnas mot att pensionerade ban- och byggnadsarbetare tillerkännas två fribiljetter årligen.

Med hänvisning till vad sålunda anförts får riksdagen anhålla, att Eders Kungl. Maj:t täcktes taga under övervägande, huruvida icke förutvarande arbetare vid statens järnvägsbyggnader eller statens järnvägar, vilka tillerkänts pension enligt kungl. kungörelsen den 8 november 1918 och som vid tiden för upphörandet av anställningen åtnjutit förmånen av fria resor å statens järnvägar för enskilda angelägenheter, må årligen utfå två biljetter till fria resor fram och åter över nämnda järnvägar.

Stockholm den 15 april 1931.

Med undersåtlig vördnad.
